

Vefasız

– israfıl-bilican · 23 Mart 2026

VEFASIZ

Sahra çölü gibi susuz bıraktın,
Âb-ı hayat olsan içmem vefasız.
Gelip varacağım tek son duraktın,
Altından yol yapsan geçmem vefasız.

Ne idi günahım, ne idi suçum,
Gittiğinden beri bomboş bir hiçim.
Dostluğa muhtacım, sevgiye açım,
Yalnız sen kalsan da seçmem vefasız.

Rahmet olsam damla yağmam üstüne,
Sebepsiz nedensiz bana küstüne.
İstersen bülbül ol bağımda tüne,
Gül olup dalında açmam vefasız.

“İnsan ektiğini biçer” diyorlar,
Aşkının acısı geçer diyorlar.
Ecel şerbetini içer diyorlar,
Ölsen de kefenin biçmem vefasız.

Yanan şu bağrıma bir yudum suydun,
Hasreti kalbime köz edip koydun.
Gören gözlerimdin mil çekip oydun,
Öldüğün görmeden göçmem vefasız.

Zehiri ben bâde diye içmişim,
Bahçe sanıp lâle olup açmışım.
İsrafıl'im diyar diyar göçmüşüm,
Kuş olsam da sana uçmam vefasız.

25.02.2026

İSRAFİL BİLİCAN